

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Søstrene paa Kinnekullen

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718940602480/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

I Gaar var jeg Gjest i den Fattiges Hytte,
I Dag ei med Konger min Lod jeg vil bytte;
Dog ei tør jeg hvile, jeg Hjulet maa træde,
Jeg Hørrer maa snoe, jeg maa Guldtraaden væde.

See Sølvvaaren glimter i Fjeldvæggens Stene,
Men Fjeldet er koldt, og jeg sidder alene,
Og ei tør jeg hvile, jeg Hjulet maa træde,
Jeg Hørrer maa snoe, jeg maa Guldtraaden væde.

*Der høres pludselig Psalmetoner foroven; hun holder op
med at spinde og synge og lytter efter.*

CHOR FØROVEN.

Kast dine Sorger paa Herren, din Gud!
Han, som ei Rigdom og Glimmer bedaarer,
Han, som har talt dine Suk, dine Taarer,
Han af din Kummer skal hjelpe dig ud.

ULRIKKA.

Ha, hvad er det? — Jeg er til Mode, som
Jeg vaagned af en Søvn. — Er al min Rigdom
Da kun en Drøm? — Dog nei! — Den hele Fjeldvæg
Er jo behængt med gyldent Spind. — Der staaer
Min fyldte Teen. — Nu er det næsten nok.
— Hvad nok! Nei, der kan aldrig blive nok.
Og jeg maa spinde meer endnu — langt meer.

CHORET FØROVEN.

Hellig er Gud, og retfærdig hans Vei,
Snart han med Fred og Velsignelse kommer,
Snart som den strenge, den straffende Dommer,
Dog i din Nød han forlader dig ei. --

ULRIKKA.

Den Psalme kjender jeg, det var jo den,
Som vi hver Søndag med vor Fader sang.